

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/512/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314224851
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314224851.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: SMSCREDITS s.r.o., IČO: 44 769 911, so sídlom Dlhá 95C, Žilina, zastúpeného LEGAL CARTEL s.r.o., IČO: 36 677 175, so sídlom Ľubinská 18, Bratislava, proti odporkyňi: A. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XXXX/XX, L., zastúpenej opatrovníkom G. Y., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 187,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 100,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 23.03.2013 do zaplatenia.

Súd vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 12.11.2014 sa navrhovateľ (v tom čase pod obchodným menom: River Euro, s. r. o. so sídlom so sídlom Dlhá 95C, Žilina, IČO: 44 769 911), domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 187,62 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 187,62 eura od 23.03.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 07.03.2013 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou uzatvorená zmluva o pôžičke č. 016217, v zmysle ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňi krátkodobú pôžičku vo výške 100,- eur za odplatu 16,80 eur a odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi poskytnutú pôžičku vrátane odplaty v celkovej sume 116,80 eura. Odporkyňa svoj dlh voči navrhovateľovi v lehote splatnosti dňa 22.03.2013 nespĺnila. Na základe toho navrhovateľ eviduje voči odporkyňi pohľadávku v celkovej výške 187,62 eura pozostávajúcu z istiny v sume 100,- eur, odplaty v sume 16,80 eura, zmluvnej pokuty podľa bodu 7 zmluvných podmienok v sume 27,52 eura a provízie v sume 43,30 eura podľa bodu 8 z zmluvných podmienok.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 40Ro 2481/2014-29 zo dňa 24.03.2015, ktorý sa však nepodarilo odporkyňi doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 40Ro 2481/2014-38 zo dňa 03.07.2015 zrušil.

Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR, Sociálnej poisťovne, bývalého zamestnávateľa, zdravotných poisťovní a telekomunikačných operátorov zisťoval pobyt odporkyne, avšak s negatívnym výsledkom a preto jej uznesením č.k. 40Ro 2481/2014-37 zo dňa 02.07.2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka G. Y., pracovníčku Okresného súdu Bratislava III.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Nakoľko predmet tohto súdneho konania nepresiahol sumu 1 000,-eur, išlo podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, v ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie. Preto súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vyvesil dňa 19.10.2015 na úradnú tabuľu súdu oznam, ktorým oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 27.10.2015 o 09:30 hod., č. dverí 15, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Na základe výsledkov prípravy pojednávania oboznámením sa s návrhom na začatie konania a predloženými listinnými dôkazmi a to: zmluvou o pôžičke a prílohou č. 1 k nej, zmluvnými podmienkami navrhovateľa, predžalobnou výzvou, poštovým podacím hárkom a fotokópiou vrátenej obálky, zistil súd nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie vecí.

Navrhovateľ ako právnická osoba podnikajúca v oblasti poskytovania úverov alebo pôžičiek a odporkyňa ako fyzická osoba uzatvorili dňa 07.03.2013 v písomnej forme prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (internetu a textových SMS správ) zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažnej pôžičky navrhovateľom odporkyni v sume 100,- eur na bankový účet odporkyne a povinnosť odporkyne v lehote do 15 dní vrátiť peňažnú pôžičku v sume 100,- eur a zaplatiť odplatu v sume 16,80 eura.

Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- informácie o RPMN môže odporca získať na internetovej stránke alebo si ich vypočítať podľa vzorca uvedeného v § 19 zákona č. 129/2010 Z.z.,
- priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala výšku 43,30 %,
- jej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len „zmluvné podmienky“).

Zo zmluvných podmienok vyplývalo, že:

- zmluva sa uzatvorila na diaľku prostredníctvom žiadosti odporkyne o pôžičku navrhovateľovi v elektronickej forme prostredníctvom osobného účtu na internetovej stránke navrhovateľa alebo prostredníctvom sms správy,
- zmluva nadobúda účinnosť v deň, v ktorý budú peňažné prostriedky pôžičky odpísané z bankového účtu navrhovateľa v prospech bankového účtu odporkyne za účelom poskytnutia pôžičky,
- navrhovateľ zašle odporkyni dohodnutú sumu okamžite, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy,

za poskytnutie pôžičky je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi odplatu, ktorá zahŕňa náklady navrhovateľa vynaložené na spracovanie žiadosti o pôžičku a odmenu v sume 16,80 eura za prenechanie peňažných prostriedkov,

- ak je odporkyňa v omeškaní s vrátením poskytnutej pôžičky alebo odplaty, navrhovateľ je oprávnený požadovať od odporkyne zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške režijného paušálu za zasielané upomienky v sume 10,- eur s navýšením o 15 % z celkovej dlžnej sumy (bod 7),

- navrhovateľ v prípade nesplnenia povinnosti dlžníka je oprávnený bez súhlasu dlžníka začať proces vymáhania a v takom prípade je navrhovateľ oprávnený si sumu pohľadávky voči odporkyni navýšiť o províziu za vymáhanie dlhu najviac do výšky 30 % z celkovej sumy pohľadávky (bod 8),

- celková suma na vrátenie predstavovala sumu 116,80 eura,

- RPMN predstavovala výšku 4276,32 %.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 21.05.2014 vyzval odporkyňu na úhradu dlhu v sume 187,62 eura.

Podľa § 1 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 40 ods. 4 vety prvej Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“)

tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. b) ods. 7 zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania,

Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 3 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 05. 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd považoval za nesporné, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol uzavretím zmluvy podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a príslušných §§ zákona č. 266/2005 Z.z. dňa 07.03.2013 a poskytnutím peňažnej sumy navrhovateľom odporkyňi vo výške 100,- eur občianskoprávny záväzkový vzťah podľa § 488, 489 a 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval dohodu o prenechaní vecí - resp. jej reálnom odovzdaní v určenom čase bez ďalšieho požiadania odporkyne, druhovom označení vecí (peniaze), povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia, pričom následne došlo aj k reálnemu odovzdaniu týchto peňazí navrhovateľom odporcovi, čím došlo k naplneniu aj posledného znaku zmluvy o pôžičke, keďže predstavuje reálny kontrakt. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri vzniku tejto zmluvy, nakoľko navrhovateľ vystupoval ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojho podnikania podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedenú zmluvu však nebolo možné podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. subsumovať pod spotrebiteľský úver, ale aj napriek tomu sa na tento záväzkový vzťah podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. aplikovala právna úprava tohto zákona uvedená v §7, 9 a 11 zákona č. 71/1992 Zb., teda požiadavka písomnej formy zmluvy, náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a povinnosť navrhovateľa konať s odpornou náležitosťou podľa § 7 tohto zákona, na ktoré súd musel podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadnuť, a ktorých nedostatok mal za následok stratu nároku navrhovateľa ako veriteľa na úroky a poplatky vyplývajúce zo zmluvy.

Zákonná úprava zmluvy o pôžičke podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky, na základe čoho možno peňažnú pôžičku rozlíšiť na úročnú alebo bezúročnú, pričom akákoľvek iná dohodnutá odplata by bola v rozpore so zákonom (t.j. ustanoveniami o zmluve o pôžičke) a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Zo zmluvy nevyplývalo, že by sa navrhovateľ a odporkyňa dohodli na úrokoch a preto súd považoval zmluvu o pôžičke uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporkyňou za bezúročnú. Zmluva však obsahovala dohodu o odplate za poskytnutie pôžičky, ktorú súd v zmysle vyššie uvedeného vyhodnotil ako absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka a preto súd nárok navrhovateľa na odplatu za poskytnutie pôžičky v sume 16,80 eura považoval za nedôvodný, keďže odporuje zákonu.

Okrem iného súd konštatuje, že zo zmluvy, jej prílohy č. 1 alebo zmluvných podmienok nevyplývalo, že by si navrhovateľ splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť odporkyne ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom túto svoju povinnosť preniesol na odporkyňu (viď líčna časť zmluvy, kde je uvedené: „keď uvažujete nad požiadanim o pôžičku, najskôr reálne a zodpovedne zhodnoťte svoje možnosti vrátenia, či ste schopný dodržiavať nami poskytované krátkodobé termíny splatnosti...“). Na základe toho súd konštatuje, že

navrhovateľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky, teda ďalší zákonný dôvod nepriznania vyššie uvedeného nároku navrhovateľa.

Vo vzťahu k nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu v sume 27,52 eura podľa bodu 7 zmluvných podmienok navrhovateľa súd uvádza, že predpokladom vzniku nároku na zmluvnú pokutu je, okrem porušenia zabezpečenej povinnosti, písomné dojednanie (dohoda) o zmluvnej pokute. Pri uzatváraní zmluvy na diaľku je písomná forma zmluvy, teda písomná forma právneho úkonu dodržaná, ak sa právny úkon urobil telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami (na počítači a pod.) a ak je jednoznačne zachytený obsah právneho úkonu a určená konajúca osoba. Zo zmluvných podmienok navrhovateľa však nevyplývalo určenie konajúcej osoby, keďže zmluvné podmienky zachytávali len obsah právneho úkonu bez určenia konajúcej osoby, teda odporkyne, pričom zmluva ako aj príloha č. 1 určenie konajúcej osoby (odporkyne) obsahovali. Na základe toho odkaz v zmluve na zmluvné podmienky a v nich uvedené podmienky vzniku nároku na zmluvnú pokutu nepredstavuje prípad písomného dojednania (dohody) o zmluvnej pokute z dôvodu, že zmluvné podmienky neobsahujú určenie konajúcej osoby (teda forma náhrady za podpis konajúcej osoby), keďže podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je určenie konajúcej osoby na tomto právnom úkone podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Nakoľko dojednanie o zmluvnej pokute uvedené v bode 7 zmluvných podmienok navrhovateľa nebolo urobené v písomnej forme ako vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je takéto dojednanie podľa § 40 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné (absencia písomnej formy právneho úkonu) a nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu v sume 27,52 eura v celom rozsahu nedôvodný. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.

Vo vzťahu k nároku navrhovateľa na províziu za vymáhanie dlhu podľa bodu 8 zmluvných podmienok, ktorý podľa svojho obsahu predstavuje nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd uvádza, že takéto náklady nemožno ohodnotiť paušálnou náhradou, keďže tento nárok predstavuje samostatný hmotnoprávny nárok navrhovateľa podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka definovaný ako príslušenstvo pohľadávky, ktorý z hľadiska jeho dôvodnosti a výšky treba preukázať, pričom sa veľký dôraz kladie aj na účelnosť týchto nákladov. To znamená, že ide o náhradu účelne vynaložených nákladov navrhovateľa vzniknutých v súvislosti s uplatnením pohľadávky a nie o ich paušálnu náhradu. Na základe toho súd považoval dojednanie uvedené v bode 8 zmluvných podmienok (teda dojednanie o vzniku nároku navrhovateľa na províziu za vymáhanie) za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a aj z dôvodu, že nejde o individuálne dojednanie a odporkyňa nemala možnosť toto zmluvné dojednanie nijako ovplyvniť, pričom samotné dojednanie predstavovalo neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením si záväzku odporkyne podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, teda neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo malo taktiež za následok podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnosť tohto zmluvného dojednania. Navrhovateľ v danom prípade v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vôbec nepreukázal, že aké náklady mu v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vznikli. Súčasťou návrhu na začatie konania bol len jeden doklad preukazujúci predsúdne vymáhanie pohľadávky - predžalobná výzva na dobrovoľné splnenie dlhu, pričom v súvislosti s ňou navrhovateľ svoje náklady vôbec nešpecifikoval. Na základe vyššie uvedeného považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 43,30 eura z titulu náhrady nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky (resp. provízie za vymáhanie) za nedôvodný.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd návrhu navrhovateľa ako dôvodnému vyhovel len v časti nároku na vrátenie peňažnej pôžičky v sume 100,- eur a v ostatnej časti (nárok na odplatu v sume 16,80 eura, zmluvnú pokutu v sume 27,52 eura a náhradu nákladov v sume 43,30 eura) ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 11.07.2012 do 08.05.2013 vo výške 0,75 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania navrhovateľom, t.j. 23.03.2013 bola 5,75 % ročne.

Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,75 % a to až do reálneho zaplatenia dlžnej sumy odporkyňou navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eura a sumy 63,12 eura, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľa vypočítané podľa § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby po 18,26 eura, 2x režijný paušál po 8,04 eura (2014) a náhrady DPH.

Súd zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 6,6 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 53,30 % - NEÚSPECH 46,70 % = 6,6 %). Vzhľadom na minimálnu úspešnosť navrhovateľa v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.